

Déčko slaví 5. narozeniny

Podzim 2018 na ČT:D

SLAVÍME

Déčko slaví 5. narozeniny

V pátek 31. srpna to bude přesně pět let od doby, kdy se v televizi poprvé objevil dětský program ČT:D. V šest hodin ráno děti poprvé přivítal ptáček Duháček a v osm hodin večer se s nimi rozloučily barevné ovečky, symboly dětského kanálu, jejichž autorem je výtvarník Daniel Špaček.

Pro letošní 31. srpen Déčko připravilo speciální vysílání, kterým dětské diváky provede Majda s Michalem z Kouzelné školky, kuchtík Oskar i partička z Tý Brdo. Ve speciálních dílech svých pořadů představí i historii vysílání pro děti.

Na sobotu 1. září jsou naplánovány oslavy pro příznivce Déčka. Zábavný program je pro ně od 13 do 18 hodin připraven nejen v Praze přímo před Českou televizí, ale i v Liberci, Plzni, Ostravě či Brně.

Déčko – dětská televize první volby

Za pět let existence vyrobila Česká televize pro Déčko více než jedenáct tisíc pořadů, což představuje sedm vlastních premiér denně. Patřil mezi ně třeba historicky první sitcom pro děti Mazalové, loutkový večerníček Zahrádka pod hvězdami nebo zábavná televizní encyklopédie pro nejmenší TvMiniUni. Kromě speciálních pořadů, které děti zábavnou formou učí cizí jazyky, Déčko nabízí možnost duálního zvuku. Děti tak mohou sledovat zahraniční pořady v původním znění.

Web Decko.cz: průměrně jedna nová zábavně-vzdělávací hra týdně

Dětskou televizi, která se již od svého startu drží mezi trojicí nejsledovanějších dětských veřejnoprávních televizí v Evropě, doplňuje také internetová platforma. Na webu www.decko.cz najdou děti tisíce her a soutěží. Minimálně jedna nová zábavně-vzdělávací hra se na webu objeví každý týden. Decko.cz registruje 90 milionů prolistovaných stránek ročně.

Od roku 2014 patří
ČT:D mezi trojici
nejsledovanějších
dětských evropských
kanálů.

Déčko je nejsledovanější
dětskou stanicí v Česku.

Každý den se
dívá na Déčko
261 tisíc dětí ve
věku 4–12 let.

Déčko si denně pustí
téměř 31 % dětského
publika ve věku 4–9 let.

Večerníčky, Draci v hrnci,
Zprávičky a Studio Kamarád,
to jsou nejsledovanější
pořady Déčka.

7800 hodin – tolik zábavně-
vzdělávacích pořadů už děti
na ČT:D viděly.

Za pět let viděly
děti přes 5280
hodin premiéry.

Déčko mi dalo svobodu i skvělé lidi, říká objevitel duhového světa, výtvarník Daniel Špaček

Jak vznikl symbol Déčka,
ptáček Duháček?

Duháček je papoušek, který vznikl z písmene D. A protože malé děti neu- mí číst, bylo nám jasné, že logo, které vytvoříme, musí být hravé a zároveň musí pomoci tomu, aby děti poznaly stanici i jinak než jen podle názvu.

Ovečky se sice na prázdniny z Déčka ztratily, a nejsou tak ani v „uspávací“ znělce, ale jejich skákání přes potok je už legendární. Oblíbená znělka vás napadla jak?

Museli jsme vyplnit zhruba dvouminutový prostor, kdy se loučí Déčko a přechází se na Art. Položili jsme si s kolegy jednoduchou otázku – co se dělá před usnutím? Počítají se ovečky! To, že jsou tak legrační, má na svědomí animátor Tomáš Holub. A když jsem slyšel, že děti chodí spát po ovečkách, měl jsem slzy na krajíčku. Tahle zpětná vazba je pro mne neuvěřitelná.

Déčko získalo právě za výtvarnou stránku několik prestižních cen, jsou pro vás důležité?

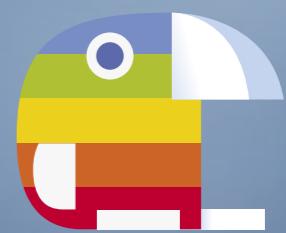
Nejsem zvyklý sbírat medaile, ale profesní ocenění je určitě fajn. Ukázalo se, že jsme u nás schopni udělat něco, co obstojí ve světě. Stejně je ale nejdůležitější,

že se Déčko líbí dětem. Navíc mi tento projekt, u kterého jsem už šest let, dal neuvěřitelnou tvůrčí svobodu, přivedl do cesty skvělé lidi a moc příjemné je také to, že se pořád posouvá a můžeme na něm dále stavět.

Kdo vás v tvorbě inspiroval?

Vyrůstal jsem na přelomu 70. a 80. let, v době, kdy nejlepší ilustrátoři nacházeli svobodu právě v dětské tvorbě. Mám tak v sobě otištěného Pilaře, Smetanu i Holého. Jsem vlastně takový jejich produkt.

Déčko slaví 100 let od vzniku Československa

Rok 2018 se nese ve znamení kulatých výročí, které Česká televize připomíná desítkami projektů. Od zpravodajského pokrytí či dokumentů přes koncerty, podporu výstav a kulturního dění, až po vlastní dramaturgi a historické velkofilmy. Díky obsáhlému archivu představuje i autentické momenty, které diváky vrátí do dnů, jež zahýbaly naší historii.

Déčko k výročí vzniku Československa připravilo hned pět premiérových pořadů. Pavel Zedníček s Naďou Konvalinkovou zavedou děti do roku 1918, režisérka Maria Procházková představí animovanou verzi státní hymny, malý Tomáš Masaryk se dětem ukáže jako komiksový hrdina a chybět nebude ani česko-slovenská soutěž. Premiérovými díly pokračuje i netradiční sonda do naší historie v pořadu *Dějepic!* s moderátorem Tomášem Jeřábkem.

SLAVÍME

Skautská pošta 1918

Dobrodružný návrat do minulosti

Málokdo ví, že to byli skauti, kdo před sto lety v nově vznikající republice pomáhal roznášet důležité poštovní zásilky a tajné depeše. Jak nebezpečné a komplikované to tehdy bylo a kdo byly hlavní osobnosti skautingu, ukáže zábavně-vzdělávací seriál *Skautská pošta 1918*. Pavel Zedníček a Naďa Konvalinková v rolích prarodičů přenesou děti poutavým vyprávěním do počátků minulého století a odhalí základ vzniku Československa. V rolích jejich pravnoučat Tomáše a Báry se představí Matěj Havelka a Natálie Němcová. Seriál režíruje Pavel Hejnal (*S Hubertem do lesa*, *Sám v muzeu*, *Planeta Yó*), animované vsuvky z dědečkova rozpohybovaného skautského deníku kreslí výtvarnice Lucie Lomová, autorka večerníčku Anča a Pepík i velikonočních a vánočních kalendářů Déčka.

Dvojčata Bára a Tomáš navštěvují svého stošestnáctiletého pradědečka. Ten ve svých šestnácti letech zažil v Praze vznik republiky, setkal se s osobnostmi, které významně ovlivňovaly politické, společenské i umělecké směřování první republiky, a coby skaut byl přímo účastník bouřlivého dění na podzim roku 1918. Prostřednictvím vyprávění, pradědečkovy speciální hry a nezměrné dětské fantazie nahlízejí sourozenci do roku 1918, setkávají se s historickými postavami a prožívají dobrodružství s pradědem. V epizodních rolích se diváci mohou těšit například na Petra Stacha coby Josefa Rösslera-Ořovského, Jaromíra Medunu jako Karla Kramáře, Marku Adamczyku v roli legionáře nebo Petru Nesvačilovou ztvárnující Emu Destinnovou. V dalších rolích se objeví například Václav Vydra, Jan Čenský, Ota Jirák, Aleš Háma nebo Jan Cina.

Skautská pošta 1918 ožije i v online světě na webu decko.cz. Na vývoji pořadu spolupracuje Česká televize s organizací Junák – český skaut.

režie: Pavel Hejnal
námět: Sandra Fialová, Jan Gregor
scénář: Sandra Fialová, Dana Gregorová, Tomáš Končinský, Martin Kolář, Jiří Chalupa
hrají: Pavel Zedníček, Naďa Konvalinková, Matěj Havelka, Natálie Němcová a další
kamera: Vojtěch Vančura
manažer vývoje: Luděk Horký

Naši historii musíme připomínat hlavně dětem, myslí si představitelka prababičky Nad'a Konvalinková

Co nového z naší historie jste se během natáčení dozvěděla?

Bylo toho mnoho. Netušila jsem například, že ministerský předseda Karel Kramář přežil atentát jen díky penězence, kterou měl v náprsní kapse u saka. Řadu věcí jsem si také oživila, třebaže Ema Destinnová působila jako špionka ve prospěch naší vlasti.

Jaká je vaše role ve Skautské poště 1918?

Jsem taková narušitelka všech bláznivých fantazií, do kterých pradědeček děti bere. Většinou jim vynadám za nepořádek vzniklý během hraní, ale občas jsem i součástí příběhu a proměním se třeba v indiánku. Zároveň v seriálu i hodně vařím, což je má oblíbená parketa. Připravují vždy specifické jídlo daného období. Vařila jsem třeba borčč podle paní Kramářové.

Vnímala jste na dětech, které hrály vaše vnoučata, že se jim díky natáčení rozšířily obzory?

Z toho mám asi největší radost, že Skautská pošta, formou pohádkového hraní, zavede děti do důležitých okamžiků našeho národa, a věřím, že jim utkví v paměti.

Ahoj, republiko!

Historie se stává hrou

Startuje česko-slovenská soutěž, při níž děti prožijí zásadní okamžiky spojené se vznikem Československa a změří síly ve sportu i vědomostech. Vyzkouší si běžný život ze začátku minulého století, dozví se, jak se lidé oblékali, s čím si tehdy hrály děti, co se u nás vyrábělo a na jaké filmy se chodilo do kina. To vše za dohledu dvojice moderátorů, která se občas promění i ve známé historické osobnosti – Marka Adamczyka a slovenské herečky Dominiky Morávkové.

Protože jde o soutěž, v každém díle spolu soupeří týmy ze dvou měst – jednoho města z České republiky a jednoho ze Slovenska. Ve studiu se vystřídají děti ze Zlína, Hradce Králové, Banské Bystrice i Piešťan. Soutěž prověří nejen jejich vědomosti a jazykové znalosti, ale i šikovnost. Zahrají si na poštáky, kteří musí roznést pohledy do evropských měst v roce 1918. Budou muset osedlat koně prezidenta Masaryka, uniknout ze zasypaného dolu i zvládnout pásovou výrobu. Součástí bude i poznávání dobových předmětů. Co si soutěžící i diváci z každého dílu zapamatovali, vždy prověří závěrečný vědomostní kvíz.

„Soutěžní pořad Ahoj, republiko! považuji za velmi cenný právě proto, že se mohly potkat týmy českých a slovenských dětí při tak významné příležitosti, jakou je výročí vzniku společného státu v roce 1918, a zasoutěžit si ve vědomostech o naší bohaté společné historii. Naplňuje to ideu Evropy jako kontinentu velmi si blízkých národů,“ popisuje projekt kreativní producent Patrick Diviš.

režie: Roman Petrenko

námět: Zuzana Horová

dramaturgie: Lenka Marešová

scénář: Zbyněk Vičar, Elena Kotová

moderátoři: Marek Adamczyk, Dominika Morávková

kamera: Jozef Halász

kreativní producent ČT: Patrick Diviš

kreativní producentka RTVS: Jana Kákošová

Musíme si rozumět, shoduji se Dominika Morávková a Marek Adamczyk

Pořad je moderovaný v češtině i ve slovenštině – rozuměly vám děti?

Dominika: Musím povedať, že české deti majú väčší problém so slovenčinou ako slovenské deti s češtinou, čo je pochopiteľné, pretože my tej češtine predsa len na Slovensku počúvame viac. Či už vo filmoch alebo v rádiach. Sme s tou češtinou viac v kontakte. Deti mi hovorili, že si robia sstrandu a cez prestávky tu hovoria po česky. Ja sa napríklad veľmi zabávam na niektorých českých výrazoch, lebo je to pre mňa jazyk s takými rozkošnými slovíčkami.

Marek: Úplne souhlasím, české děti mají větší potíže se slovenštinou. Ale i já jsem měl občas problém porozumět. Třeba slovo „lievik“. Když jsem ho slyšel poprvé, vůbec jsem netušil, co to je. No a on je to trychtýř. A najdou se i další. Třeba objednat si na Slovensku v hospodě „pečeň“ může být pro leckterého Čecha taky překvapující zážitek. V základu si ale rozumíme.

Co máte rádi na Česku a co na Slovensku?

Dominika: Všetko je o ľuďoch a zase som sa presvedčila, že Česi sú veľmi milí, ústretoví a profesionálny.

Marek: Já teď Slovensko tak trochu objevuju, protože jsem si tam našel přítelkyni. Takže mají tam především krásné holky. Ale mám rád i Tatry a jejich prírodu.

Překvapilo vás něco, co děti vůbec nevěděly a vy jste to přitom považovali za samozřejmé?

Dominika: To ani nie, skôr som trocha udinená, že niektoré deti boli také tichšie, uzavretejší a ja som čakala, že to budú také živly a budú zhvorčíví. Ale je to pochopiteľné, to natáčanie je sice aj zábava, ale je to veľmi náročné technicky, aj treba na ich pozornosť a tempo. Ale podľa mňa je to aj tréma. Marek: Co mě trochu překvapilo, je výsledek soutěže. To zatím ale nesmíme prozradit. Jinak si děti velmi rychle zvykly na rytmus natáčení, soutěžení si užívaly a chtěly vyhrát do posledního dechu. Díky tomu jsou soutěže nabité pozitivní energií.

Chtěli byste žít v době první republiky?

Dominika: No, po pravde, nechcela by som tam žít. Páčí sa mi oblečenie, páčí sa mi ten obrovský rozmach všetkého, ale malo to aj svoje nevýhody. Myslím si, že som rada za dobu v ktorej žijem a že sa môžem o tej predošej niečo dozviedieť.

Marek: My si dneska první republiku asi trochu idealizujeme, protože to máme jako takové „zlaté“ období, a ve skutečnosti byla ta doba mnohem složitější. Dalo by se říct, že nebyla nikdy krásnejší, než jak ji známe dneska. Každopádně na návštěvu do Masarykových časů bych ale vyrazil rád.

A dozvěděli jste se něco nového při natáčení soutěže Ahoj, republiko vy sami?

Dominika: Áno, samozrejme, ja už si zo základnej školy moc toho nepamätam, takže som si osviežila niektoré vedomosti, aj som sa niečo nové dozvedela.

Marek: Dozvěděl jsem se toho hodně, hlavně z historie Slovenska. Přece jen ty české reálie jsou mi známější. Řekl bych, že se tam leccos může dozvědět každý, kdo se bude dívat. O to nám koneckonců šlo především.

Jak vůbec vnímáte 100. výročí republiky?

Dominika: Mne je l'uto, že sme sa rozdelili. Áno, určite to vnímam ako dôvod k oslavám, že sme niekedy boli spolu a že sme toho veľa urobili, že sme dokázali spoločne budovať, tvoriť a žiť ako jeden národ. Marek: Já to vnímám v kontextu toho, v jakém stavu se naše republika momentálne nacházi. Je to docela

dobrá příležitost si uvědomit, jaký respekt a význam měla státnost tehdy a jaký má dneska. Vytváří to docela zajímavý kontrast a je dobré, když si to lidé můžou připomenout a srovnat si to. Jen doufám, že si letošní rok nezařadíme do našeho národního portfolia „blbých“ osmiček.

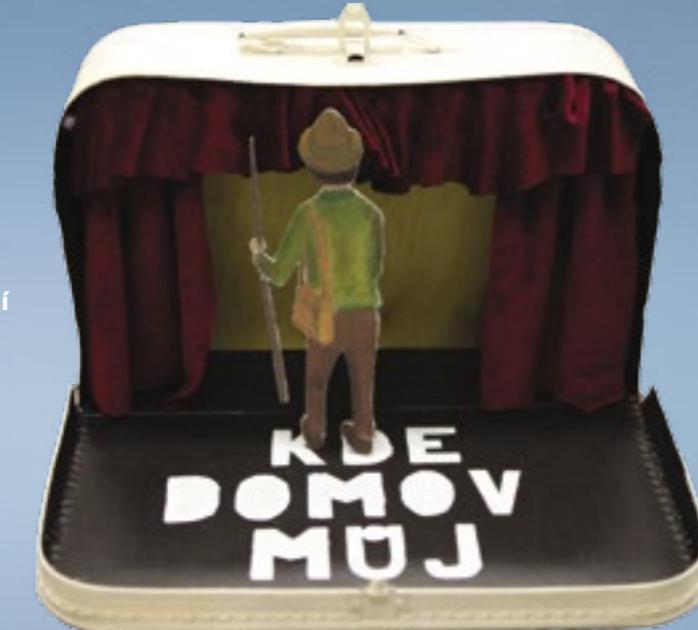

Když se řekne naše země

Hymna, vlajka a znak – symboly, které by měl každý znát

Režisérka Maria Procházková animovala státní symboly a podložila je hravým a zvídavým dialogem dvou dětí, díky kterému se malí diváci dozvědí mimo jiné, kdy a kde se naše hymna hraje, proč máme ve znaku lva se dvěma ocasy, jaké cizí vlajce je naše podobná a že existují pravidla na její používání, dokonce i na její praní! „**Píseň Kde domov můj jsme zabalili do dětského kufříku.** Výtvarná stylizace symbolizuje jak divadelní původ naší hymny, tak cestování a tedy příležitosti, kdy reprezentuje naši vlast. V rámci pořadu vznikne také animovaný klip české hymny,“ říká kreativní producenta **Barbara Johnsonová**.

animace a režie: Maria Procházková
dramaturgie: Veronika Slámová
scénář: Maria Procházková
kreativní producentka: Barbara Johnsonová

Hymna má vzbudit emoce, je přesvědčena režisérka Maria Procházková

Jste autorkou řady klipů, ale animovat hymnu je asi přece jen více zavazující?

Ano, rozhodně je to výzva, ale právě to je na tom nejlákavější. Možnost udělat z něčeho tak oficiálního vlastně zábavnou věc. Nechtěla jsem dětem prvoplánově vysvětlovat, jak je hymna důležitá, ale nenápadně je provést tématem, aby si to uvědomily samy. Zastavit se u několika detailů, přes které ji začnou lépe chápout a bude jim bližší. Hymna není píseň, kterou musíme povinně umět. Měla by to být píseň, která v nás vzbudí emoce a při které se budeme cítit hrdí nebo dojatí. Je to píseň, která by nám rozhodně neměla být jedno.

Dozvěděla jste se vy sama při natáčení o našich státních symbolech něco nového?

Rozhodně ano! Musela jsem si vyhledat a ověřit spoustu informací. A to je další důvod, proč mě baví příprava pořadů pro děti. Sama se při tom dost naučím, a tím, že se snažím to dětem nějak srozumitelně a výběrově předat, si to většinou i zapamatují.

Kromě hymny se další díly cyklu věnují také státnímu znaku a vlajce. Jaké propojení jste mezi nimi našla?

Jednotlivé díly spolu vnitřně souvisí, odkazují ke zbyvajícím symbolům a dávají dohromady celek. Témata jsme pojali hravě. Zpětně by měly dětem pomoci si zapamatovat to nejpodstatnější, třeba že vlajka není šátek nebo že hymna patří do kufříku, a proto cestuje po světě.

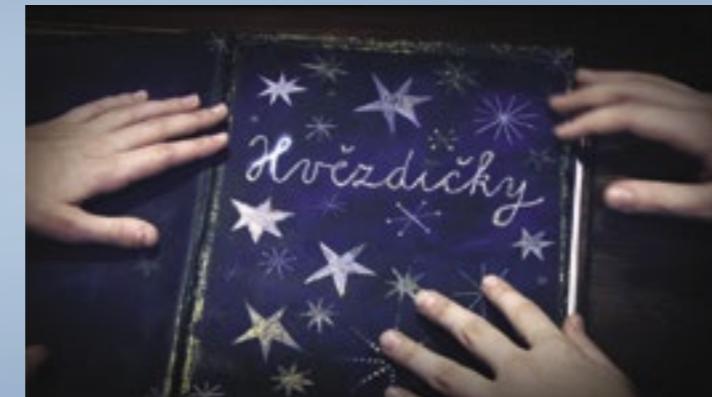

Hvězdičky

Osobnosti moderních dějin jako komiksoví hrdinové

Pořad Hvězdičky odhalí zajímavé a směrodatné okamžiky z děství významných českých osobností. Třeba malý Tomáš Masaryk hájil pravdu jako tu nejvyšší hodnotu už ve škole a málem se kvůli tomu popral s ředitelem. Bratři Čapkovi spolu jako malí kluci moc nevycházeli, protože mladší Karel byl maminčin mazánek a Josefa naopak maminka trochu přehlížela. Jednou ale vzal na sebe Karel vinu za rozbité okno, které měl na svědomí Josef, a dostal strašný výprask. Od té doby byli spojenci na život a na smrt. Osmidílný seriál režírovala výtvarnice Lucie Štamfestová: „Každý záběr je vlastně samostatná ilustrace, která je rozdělena do mnoha jednotlivých vrstev a následně je rozpohybována. V animaci jsme uplatnili zcela klasický styl ‚papíkového‘ a ‚ploškového‘ filmu, ale samozřejmě jsme využili i moderní technologie.“

režie: Lucie Štamfesová
dramaturgie: Lenka Marešová
scénář: Eva Pospíšilová, Petra Dvořáková
kreativní producent: Patrick Diviš

Dějepic! II

Historie je mnohem bláznivější, než jak ji známe ze školy

Víte, kde se u nás poprvé lyžovalo nebo od kdy se říká „**co Čech, to muzikant**“? Dějepic! tentokrát zmapuje období od revoluce v roce 1848 až po vznik samostatného státu. „**Nekopírujeme učebnice dějepisu, jsme totiž přesvědčeni, že naši předkové byli mnohem větší frajeři, než jak se o nich učí ve škole,**“ říká autor projektu Roman Motyčka.

Do studia k moderátorovi Tomáši Jeřábkovi tentokrát přijde třeba Božena Němcová nebo František Palacký. „**Naše dějiny jsou bohaté a zajímavé, takže doufám, že po druhé řadě přijde třetí, čtvrtá i pátá, protože děti to baví a znát dějiny je důležité pro budoucnost. A děti jsou naše budoucnost,**“ dodává herec a moderátor Tomáš Jeřábek.

námět, scénář, režie: Roman Motyčka
moderátor: Tomáš Jeřábek
dramaturgie: Martin Červenka
kamera: Jiří Berka, Jakub Fabian
kreativní producentka: Lenka Poláková
odborný poradce: Robert Antonín

Kája a MAT+EMA+TIKA

Matematika je jedno velké dobrodružství

Desetiletý Kája Matula se často trápí nad úkoly z matematiky, a aby toho nebylo málo, zjevuje se mu nafoukaný Bohouš, který se mu posmívá a vytváří mu z matematiky velikého strašáka. V nouzi nejvyšší naštěstí vždy pomůže trojice malých superhrdinů, kteří si říkají Maťáci, oživlé komiksové postavičky, jež si Kája nakreslil na desky sešitu. Maťáci jsou krotitelé hrůzy z matematiky. Společně vždy daný příklad vyřeší tak, aby ho Kája pochopil a Bohouše tím umlčel.

Maťákům s příklady pomáhají animace a názorné ukázky, ale také Prostor X – svět, v němž se Maťáci mohou pomocí doplnění neznámé X přemisťovat časem i prostorem. Kája díky tomu brzy zjistí, že proniknout do podstaty problému je lepší a občas také zábavnější než výsledek jen dvakrát podtrhnout. Protože matematika není strašidelná, matematika je všude kolem nás a je základním kamenem lidské fantazie. Náměty a scénáře jednotlivých dílů vznikaly ve spolupráci s Matematicko-fyzikální fakultou UK.

I když vám nejde matematika, můžete se stát režisérem, říká autor námětu a režisér Jan Jirků

Proč jste se rozhodl dělat pořad o jednom z nejméně oblíbených předmětů, o matematice?

Chtěli jsme ukázat, že se opravdu není čeho bát, že matematika je přirozená věc. Třeba v díle o geometrii jsme poslali Káju do lesa s tátou, který mu tam krásně vysvětlil během hraní plno tvarů a obrazců. A i to je poselství seriálu, že matematika je naší součástí a rodiče ji můžou aplikovat na plno věcí v běžném životě. Stačí si jen najít čas a chuť.

Seriál jste psali ve spolupráci s Matematicko-fyzikální fakultou Univerzity Karlovy, jak se spolupracuje s exaktními lidmi na seriálu pro děti?
Propojit kreativní svět umělců, kde velkou roli hraje improvizace, se světem postaveným na přesných formulacích, nebylo vůbec lehké. Občas jsem se divil, že se s námi ještě baví.

námět, režie: Jan Jirků
scénář: Martin Kolář, Mariana Dočekalová, Zita Morávková, Jan Jirků
hrají: Sebastian Pöthe, Jan Vokrouhlecký, Karel Kratochvíl, Jana Kollertová, Lucka Škodová
animace: Zdeněk Durdil
kamera: Petr Vejslík
manažer vývoje: Luděk Horký
odborná konzultace: Karel Oliva, Tereza Bártlová

Tance z pohádkového rance

Není důležité, jak tančíš, ale že tančíš rád

Známé pohádkové melodie, sympathetická tanečnice Henie a její pomocník, roztomilý nemotora Jirka Motovidlo, rozhýbou a roztancují děti ve studiu i doma. Každý díl vede diváky od humorné rozvíčky po kompletní jednoduchou choreografii vycházející z vybrané písničky. Pohybové-taneční části jsou prokládány osobitými komediálními scénkami na téma pohádky, kterou právě Henie s Jirkou vytáhli z pohádkového rance. „**Nikdy jsem nečekal, že se stanu hvězdou tanečního pořadu, ale teď už čekám, že mě po odvysílání série osloví do další řady Star Dance,**“ glosuje představitel Motovidla Jiří Panzner.

režie: Lumír Olšovský
námet: Henrieta Hornáčková
scénář: Jana Ozoráková, Miriam Pešková, Henrieta Hornáčková
hrají: Henrieta Hornáčková, Jiří Panzner
architekt a výtvarník: Lukáš Urbánek
choreografie: Henrieta Hornáčková
kamera: Daniel Šperl
manažer vývoje: Luděk Horký

S Hubertem do lesa II

Druhá řada napínavých výletů do přírody

Veselý pes Hubert a jeho věrný kamarád Filip ještě nepoznali všechna zvířata v okolí. K tomu jim tentokrát pomůže nová kamarádka Anička a za laskavého dohledu dědečka společně opět zažijí spoustu legrace a dobrodružných chvil. Zabrání například sousedovi udělat v lese smetiště, ocitnou se v čarodějném domě a zjistí, jaké to je, když někoho postíká tchoř.

„Ahoj štěňata! S Filipem a novou kamarádkou Aničkou vyrázíme poznávat nové zvířecí kamarády. Opět nás čekají pořádně vyštěkaná dobrodružství. Pojdte do toho s námi! Protože kdo se bojí, toho štípne blecha!“
Váš pes Hubert.

režie: Pavel Hejnal
námet: Martin Horálek
hrají: Filip Kocman, Anna Krejčířová, Ladislav Kolář, Tomáš Sagher a pes Argos
dramaturgie: Lenka Marešová
scénář: Sára Valnohová, Pavel Šimák, Matěj Randár, Eva Pospíšilová, Jakub Votýpka
kamera: Patrik Hoznauer
kreativní producent: Patrick Diviš

Nově nabarvené díly Křemílka s Vochomůrkou, Žížaláků, Pata a Mata i Nejmenšího slona na světě

Pohádky z mechu a kapradí

První díly Křemílka a Vochumůrky z roku 1968 dostávají barvu v trikovém studiu České televize. Diváci je uvidí po padesáti letech od prvního uvedení, v obnovené premiéře od 19. října. Obarvování původního seriálu zabralo grafikům tisíce hodin práce. Nejprve se seriál převedl do digitální podoby, pak bylo třeba jej přeformátovat do formátu 16:9 a nakonec ručně obarvit každé políčko obrazu. A vzhledem k tomu, že jeden díl trvá sedm minut a původní animátoři jej tvořili rychlostí dvanácti snímků za sekundu, vychází na obarvení jednoho dílu zhruba pět tisíc fází obrazu. Grafik musí každou postavičku ručně obtáhnout a vyříznout z obrazu, odděleně obarvit i pozadí a nakonec zase vše složit dohromady.

Žížaláci

Animovaný seriál, který vznikl v roce 2009, letos překročí hranici třiceti dílů. Nová dobrodružství nerozlučných kamarádů i rivalů zároveň, kteří se dokáží proměnit skoro v cokoliv, si získal oblibu až v Brazílii či Norsku. Práva na jejich vysílání koupilo už devět televizních stanic. „Úspěch večerníčku stojí na výrazných a originálních hrdinech, grotesknosti, špičkové animaci a především výmluvnosti obrazu beze slov,“ vysvětuje dramaturg Miloš Zvěřina.

režie: Jaromír Gál

dramaturgie: Miloš Zvěřina

scénář: Jaromír Gál

animace: Marta Kačerová

kreativní producentka: Barbara Johnsonová

Nejmenší slon na světě

Animovaný 3D večerníček o malíčkém slonovi Bedříškovi zaujal diváky nejen v Česku, ale i v zahraničí. První řadu si koupily čtyři evropské televize, a sledují ho tak děti v Polsku, Estonsku, Bulharsku a na Slovensku. I v dalších sedmi dílech se bude nejmenší slon na světě vrhat do dobrodružství s kamarádem Edou, který sice vypadá jako hlodavec, ale ve skutečnosti je to daman, a tedy vzdálený příbuzný slonů a Bedříškův spolužák.

režie: Libor Pixa

dramaturgie: Kateřina Kačerovská

scénář: Iva Hadj Moussa, Jiří Tyller, Libor Pixa

vypráví: Jan Vondráček

výtvarník: Libor Pixa

kreativní producentka: Barbara Johnsonová

Pat a Mat

Dva notoričtí nešikové se poprvé objevili roku 1976 v krátkém filmu Kuťáci. Jména Pat a Mat nosí oba hrdinové od roku 1989 a jejich optimistický přístup k problémům slaví úspěchy v mnoha zemích světa. Koprodukční účast české televize ve třech nových řadách o dobrodružstvích nejslavnějších kutilů všech dob je jistě dobrou zprávou pro všechny příznivce tohoto kultovního animovaného loutkového seriálu.

režie: Marek Beneš

dramaturgie: Kateřina Krejčí

scénář: Marek Beneš

výtvarník: Lubomír Beneš, Vladimír Jiránek

kreativní producentka: Barbara Johnsonová

producent: Patmat film s.r.o.

Čtení do ouška

Troje nové pohádky, nezbedné, zbojnické i čertovské

Nezbedné pohádky

Pohádky Josefa Lady, v nichž výtvarník a spisovatel obrátil naruby klasické příběhy, vyšly v roce 1946 a nově ožijí v cyklu Čtení do ouška. Vypravěčem se stane herec Josef Dvořák, který se promění v loutkářského principála na výminku. Pomáhat mu bude opravdový loutkář Tomáš Běhal, který by dětem rád hrál ve svém domácím loutkovém divadelku známé klasické pohádky, jenomže principál mu je vždycky nezbedně pootočí do veselých a popletených ladovských příběhů. V nich statečná princezna Máňa zachrání Honzu z pekla, plesové šaty najde v oříšku Popelák a líny Honza si nechá draka dotáhnout až k peci. Atmosféru dokreslí ilustrace Josefa Lady. „**Dostat do rukou Ladův text bylo potěšení a štěstí, které se na mě usmálo. O to báječnější bylo, že jsem se nemusel texty učit nazpaměť a vychutnat si tak pořádně čtení,**“ přibližuje natáčení Josef Dvořák.

autor: Josef Lada
vyprávění: Josef Dvořák
režie: Jakub Šmíd

loutkoherec: Tomáš Běhal
kamera: Vidu Gunaratna
manažer vývoje: Luděk Horký

Zbojnické pohádky

Ondřej Vetchý se promění ve zbojníka jánošíkovského typu a v Pustém žlebu u ohně čte svému synovi napínavé příběhy. Může se z loupežníka stát hrdina a z čestného člověka obávaný rabiát? Kde přesně zbojníci schovávají své poklady? A co se stane, když se lapka zamiluje? Pohádky o odvaze, lásce k přírodě, touze po svobodě a o šťastném konci pro každého, kdo si to zaslouží, režíruje exloupežník Jiří Strach a svými vousatými ilustracemi je doplňuje Linda Yurdakul Audyová.

autor: Pavel Šimák
vyprávění: Ondřej Vetchý
režie: Jiří Strach
výtvarnice: Linda Yurdakul Audyová
kamera: Petr Příkaský
kreativní producentka: Jiřina Budíková

Čertovské pohádky

Staročeské pohádky o dobrodružstvích čerta, jeho kamarádech a nepřátelích na motivy knižní předlohy Čertoviny Adolfa Weniga a pohádky Čert a Káča od Boženy Němcové přečte dětem herec Michal Dalecký. Jeho čertovské povídání doprovodí loutkové divadlo, které oživili studenti animace a loutkoherci z divadel Radost a Polárka.

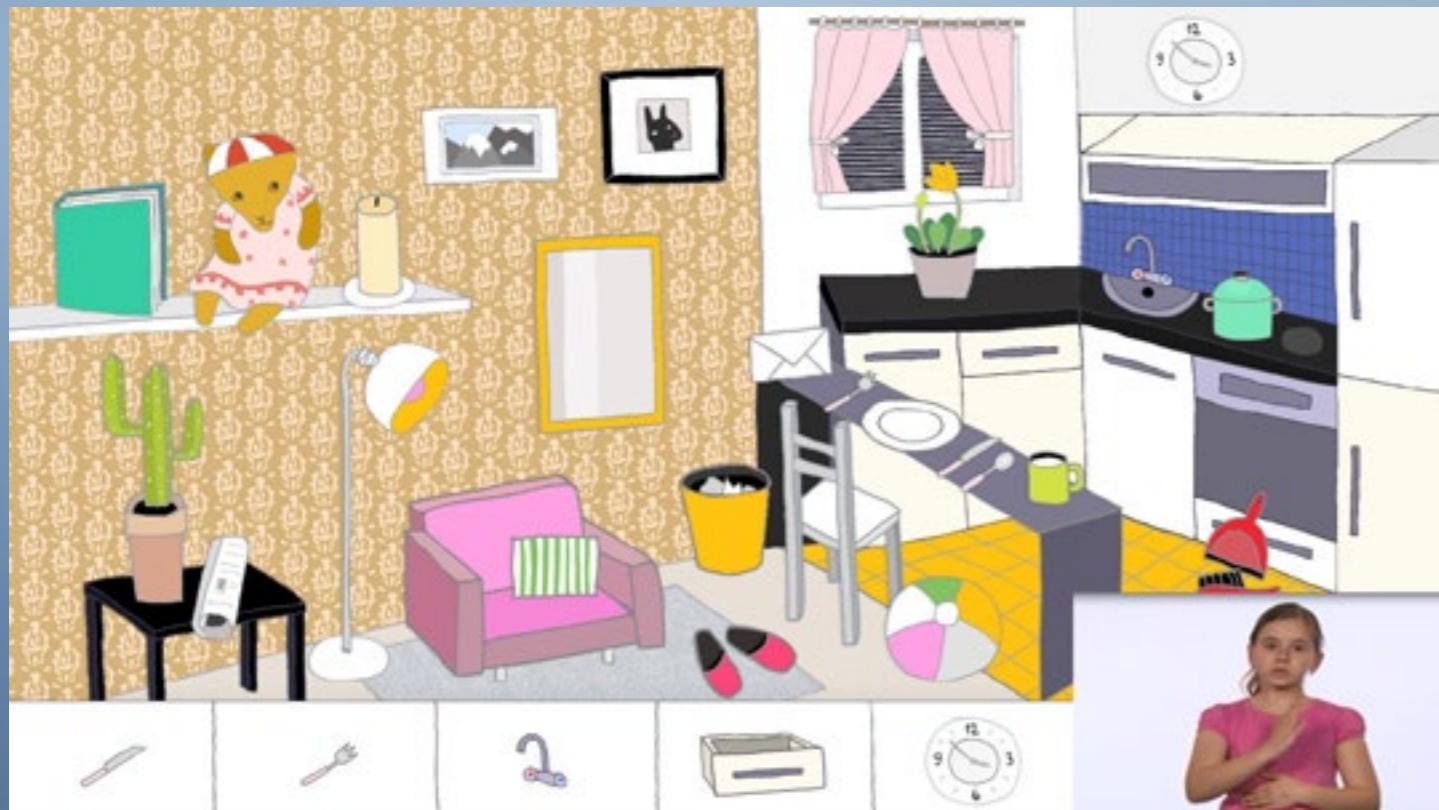
vyprávění: Michal Dalecký
scénář a režie: Tomáš Hodan
dramaturgie: Martin Polák
výtvarníci: Zuzana Čupová, Martina Tomková
loutkoherci: Jiří Skovajsa, Tomáš Sukup, Matěj Záhořík
kamera: David Cysař
kreativní producent: Dušan Mulíček

Česká televize vyvinula dvě aplikace, navázané na oblíbené dětské pořady na Děčku, určené dětem se sluchovým a zrakovým postižením. První z nich vychází z oblíbené Kouzelné školky. Ve spolupráci s odborníky a výtvarnicí pořadu Lucií Dvořákovou vznikla speciálně upravená hra zohledňující zrakový hendikep dětí. „**Byla to úplně jiná práce, než když dělám třeba ilustrace do knížky. Svůj výtvarný projev jsem musela zjednodušit, aby děti nerušily žádné detaily, proto jsem volila čisté tvary, kontrasty a jasné barvy,**“ popisuje práci na aplikaci výtvarnice Lucie Dvořáková. Odbornou konzultaci poskytli pracovníci olomoucké neziskové organizace Ranná péče.

Druhá mobilní aplikace se jmenuje Znakování s Nelou a vychází z pořadu Hopsasa. Je určena především dětem se sluchovým postižením. Moderátorka Nela Wagnerová umí znakový jazyk a naučí všechny zájemce několik desítek výrazů využitelných v každodenním životě. Konzultanti při vzniku aplikace byli pracovníci Centra pro dětský sluch Tamtam.

Obě aplikace jsou dostupné zdarma na platformách Android a iOS.

JAK SE OBJEVILO DĚČÍKO

Tiskové oddělení

tel.: 261 133 405

e-mail: pressct@ceskatelevize.cz

www.ceskatelevize.cz

© Česká televize 2018